

Faro

La plumilla

Ferran Blasi

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilabert

Mientras se hallaba en un oratorio de Barcelona, falleció ayer Mn. Ferran Blasi, con quien coincidí en Pamplona cursando Periodismo. Antes había estudiado Derecho en la Universidad Central de Barcelona. Contaba que en momentos de silencio se oía el canto infantil de Victòria dels Àngels, hija del bedel. Se doctoró en Teología en Roma y estudió idiomas clásicos: latín, griego y hebreo. Su dominio del catalán le permitió traducir obras importantes.

Trabajó en el Grupo Mundo y colaboró en varios periódicos, entre ellos el *Diari*. Tanto en sus libros como en sus artículos trataba de cosas de la vida cotidiana, y si entraba en alguna pugna ideológica lo hacía con tal delicadeza que bromeábamos con él sobre su cortesía. Su bondad natural no le permitía otra cosa.

La mirada
 des de Collsuspina

Fa una setmana que ens deixava 'Pòlit', l'últim dels antiquíssims terrissaires del raval dels Ollers de la Selva del Camp. Un gegant que porta el seu nom i sosté un tupí guardarà la memòria d'un home tan jovial com extravertit

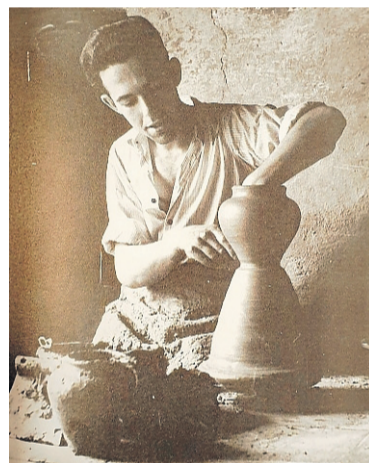
PER TATE CABRÉ
 tate@tatecabre.com

ADÉU, HIPÒLIT MARTORELL
 AMB L'ÚLTIM TERRISSAIRE DEL BAIX CAMP DESAPAREIX UN OFICI MIL·LENARI

La matinada del dimarts 26 d'octubre ens deixava l'Hipòlit Martorell Rabassa als 92 anys, després d'una llarga malaltia. Últim terrissaire de la Selva i del Baix Camp. Un home enamorat del seu ofici ancestral, que havia après des del bressol, com els seus avantpassats, des de generacions enrere, al raval dels Ollers de la Selva del Camp. Amb ell, que es va intentar adaptar a la modernitat obrint botiga a la costa i ampliant el producte, s'extingeixen una cultura i una tradició artesanals mil·lenàries que a partir d'ara només podrem trobar als llibres i als documentals.

En sortir del col·legi, una de les distraccions de la canalla de la Selva era anar al taller de l'Hipòlit Martorell, a mirar com feia rodar el torn com si fos un circ. Allò era un gran espectacle, i de vegades ens modelava una tassetta, un cistellet... «Oju que no està cuit i se't trencarà», deia. També era bonic, en aquells llunyans anys 70, veure'ls passejar a ell i la seva esposa Eva amb les ulleres de sol i camises florejadades amb el Fiat Spider descapotat vermell que els convertia, als nostres ulls infantils, en una espècie d'àliens glamurosos en un entorn de carrers per asfaltar i Renaults 4 llaunes: «Uix quan vam anar a Andalusia amb el descapotat, era una revolució per on passàvem», recorda l'Eva Visiedo. A més del seu estil personal, la simpatia del Pòlit el caracteritzava. Sempre feia el crit i tenia anècdotes per explicar: «Vine, vine que te n'explicaré una...».

Pel cronista selvatà Joaquim M. Masdeu Guitert a *Imatges i records de la Selva del Camp* (1996), històricament, les activi-

Als anys 40, modelant un tupí al taller familiar del raval de Sant Pere o dels Ollers de la Selva del Camp. Com deia el ditxam: «Per tupins... a la Selva». FOTO: CEDIDA

El seu nom anava lligat al seu ofici, ja que antigament tots els caps de famílies terrissaires es deien Hipòlit

Tradicionalment la indústria terrissera, dels ollers o tupiners, era la primera i donava renom a la Selva

tats més emblemàtiques selvatanes «són la indústria artesana terrissera, que donà fama al poble, i el conreu de l'avellaner».

I segons explicava l'historiador Eufemià Fort i Cogul al seu *Costumari de la Selva del Camp* (1961) els terrissers, ollers o tupinaires selvatanes van ser durant molts segles la primera indústria local; tenien oficis tan antics com la mateixa vila, amb orígens sar-

raïns o romans, i s'agrupaven des del segle XIII als carrers dels Ollers, de l'Hospital i raval de Sant Pere, on tenien els forns. La seva obra tenia molta anomènia, tanmateix Fort afegia: «a la centúria passada començà a decadir i no seria gens estrany que les nostres generacions la veïessin desaparèixer totalment».

Fort va morir el 1979 i el Pòlit va esquivar el fatal vaticini durant quatre dècades intentant transmetre en va el seu ofici a les noves generacions; substituint les tradicionals cassoles, olles i tupins de fang per jocs de cafè i de xocolata desfeta esmaltats amb els seus tradicionals quadres escocesos verds i grocs, va obrir botiga i es va traslladar a viure a Vilafortuny, on a banda de la seva obra venia ceràmica andalusa i valenciana, i finalment el 2010, ell i l'Eva es van jubilar i es van traslladar definitivament a la Selva.

En una entrevista que va realitzar al Pòlit el 2013 l'historiador Josep Maria Grau i Pujol, aquest li va confessar que volia haver estat mecànic de cotxes però el seu pare, que era flequer i en casar-se va entrar a l'obrador familiar, li va recomanar que fes el mateix que ell, i el Pòlit així ho va fer. El seu germà Manuel, en canvi, que va morir d'accident de cotxe, va començar a l'obrador però després va reparar ràdios i va obrir una botiga d'electrodomèstics. I dels seus dos fills, Àngel i David, el darrer va estudiar a l'escola de ceràmica de la Bisbal, però al final tampoc s'hi va dedicar. La continuïtat sempre ha estat difícil. A la mateixa entrevista, el Pòlit agraià a la seva esposa Eva Visiedo tot el suport al llarg dels anys des del 1961: «Ella ha estat el pal de pallar en el negoci i la família, un suport indispensable».

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, **Tate Cabré** ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.